Λυκοῦργος

Γενέσθαι δὲ (τὸν Ὄσιριν) ἡ περὶ τὴν τῶν ἐγεφάν- Διοδώρου
τῶν θήραν, ἡ τῆλαι καταλιπὸν πανταχοῦ τῆς ἰδίας Σικελ. Βιβ. I
γραφίας, ἐπεγδὸν δὲ ἡ λάγγα τὰ κατὰ τὴν Ἀσίαν ἐ- 20. Σελ. 27.
θνη, ἡ περαιωθῆναι κατὰ τὸν Ἑλλήσπονθον ἐς τὴν Ἐυ-
ρώπην. ἡ κατὰ μὲν τὴν θρᾴκην Λυκοῦργον τὰ βα-
σιλέα τῶν βαρβάρων ἐνανθιούμενον τοῖς ὑπὸ αὐτοῦ σπαρ-
τουμένοις ἀσκοπτῆναι, Μάρωνα δὲ γηραιὸν ἤδη κατὰ
τῶτα καταλιπὸν ἐπιμέλητον τῶν ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ
φυτευομένων, ἡ κτίστην αὐτὸν ποιῆσαι τῆς ἐπωνύμου
πόλεως, ἣν ὀνομάσαι Μαρώνειαν.

περὶ δὲ τοῦτο τοῦ χρόνου Μόψον τὸν θρᾷκα, φυγάδα Βιβ. Γ
γενόμενον ὑπὸ Λυκούργου βασιλέως τῶν θρᾴκων, 55. Σελ. 302.
ἐμβαλὸν ἐς τὴν χώραν τῶν ἀμαζόνων μετὰ στρα-
τίας τῆς συνεπεσόσης αὐτῷ...
ὁρᾷ Μόψος ἐν Σαρ. συλλόγῳ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Λυκοῦργος

Ζεχ 217.
Κερ 65

«Ὁτο γ ἦν βασιλεὺς ὅλα τὴν ἀγριαν καλα-
φρονοῦσιν (τὸν Διόνυσον) . . . . ἀνεχώρησεν τοῦ π.
δίεννα καθαυτὸν βίβλιν. ἦν δὲ μεγαλοδύναμ. νὸ
αὐτὸ φασιν ἐστρατεύθη γῆναι Ἰνδικὰ καὶ
σαρὰ τοῖς ἔθνεσι. Λυκοῦργον δὲ τὸν βασιλέα
σαρὰ Ἐδωνοῖς, Λυκοῦργα δὲ σαρὰ τοῖς Θρᾳξί.
ὑποδεχθῆναι γὰρ τὸν Διόνυσον εἰς τὴν Ἀσίαν μέ-
γοντα τὴν δύναμιν Δαβιθέβαν ἐφ᾽ ἵππων,
ἀνδίεσθαι φιλίαν ὑρὸς Λυκοῦργα τὸν Θρᾴκιον
βασιλέα τὸν ἐρὶ Ἐδωνοῖσιν. Δαβιθέβαντος δ᾽ αὐτὸ
τρῶτον τὰς βάκχας εἰς φ φιλίαν χώραν, τὸν κυλι-
ῶτρον ἐκφαγῶται τοῖς ζραθηνοῖσιν κυνὸς ἐνδίεσθαι
γ ἴσιδε Διόνυσον γ τὰς καινιάδας ἐάσας ἀνεχώρ,
τὸν δὲ Διόνυσον σαρὰ ἵππας ἦν ἐχκυρίους εἰς σαγ᾽ ἐ
Χαῤῥᾶς, καθεῦδα τὸν ἐστοῦσαν καλαφαγόντα δὲ
ἐὸ τὸν δύναμιν ἐν τῷ στρατῷ ὅτι, ἐκπλῆξαι δ᾽ ἐμῖν
αὐτὸ ἦν ῥῖμ ἀνοκαθίσπωσιν. διὸ ἐκ τάφρα ἔβδ
ἐκφαγῶσαν ὑρὸς τὸ σρέτερον ζραδύσεσθαι, τὸν μὲν
Λυκοῦργα φασιν ἐνδίεννα ἐκὶ τὰ καιρόν ἐν τῷ
καφγῆνι Νυσῖῳ ἐάσας ἀσυλίγκ, τὸν δὲ Διόνυσο
ἐτραπῶσαν ἐκὶ δυνάμ. καὶ σραπῆναι ἐκὶ τὸν ὁρᾶ
κιον γ τὸν Λυκοῦργα ἐμῶσαν ἐκρῆσθαι Ἀ γ ἐά-

Λυκοῦργος.

σαν αἰκίαν ἐκοκφαμένων ἀναταμῶσαι. κ᾽ ἐπα
δὲ ἐκεῖνα τὴν μὲν χαρὰν χαῖρ ἀδεσπόντα ἐκὶ τὸ ἐν-
εργίας ἐκραδίναι ἐκὶ τὸν ὁρᾶκιον βασιλέα γ δι-
δόναι ἐκ καθ᾽ ἑκὰς ἐξελᾶς ὁρμᾶ. . . . . .
. . . . . ἐκὶ δὲ τοιοῦτο ἔπνες, ὧν ἐξ γ Δβιωχος,
ἀναῤῥαίνεσθαι τὸν Λυκοῦργον τ ὁρᾶκιος, ἀμμα ἐκ Δ-
ραβίας μεγαίνει βασιλέα, γ φεῦξ Διονύσου γ ἐκὶ Δάν-
χους ἐκὶ τοῦδεν ἐν ἐκ καθ᾽ ἑκὰς ἐκὶ Ἀραβίαν Νῦσα τε
τοιοῦσθαι

. . κυδεχθῆναι Βορέᾳ μεγίσθαι σαῖδες Βοΐδης Τ. Β
γ Λυκοῦργος ὠκ ὁμοίπλοις. ἐκὶ δὲ Βοΐδην ὁπλα Διβ. Ε
κυῖδρον ἐκβεβηκῶσι βάθρᾳ γ καλέραν μεγίσσα Κερ 50
ἕδρον ἐκ κυδὲν βαθὺ νεό ἐὸ Λυκοῦργος, ὁρέγγρα Ζεχ 66-1
δὲ βαθὺ ὁδὸς κυτα ἐκὶ ἐκκεκβεβηκῶσθαι βαθὺ ὑρὸ
α χυδὴ χώραν ἐδραν ἐκ καθ᾽ ἑκὰς. λοῦτρο ἐκ Δό-
ἐκὶ κυτα ἐκὶ ἐκκεχαγῶσιν ἔρκιον κυβεῶσαν
γ δα ἐκὶ Κυκλάδεν νῆσον κοκεῖσθαι καλέκρι ἐκ
ἔβρεγγα τῶσαν. . . . .
ὁρα Βάθης.